

taajuuksien parasta mahdollista käyttöä, ja toisaalta vuosimaksua, joka peritään aikaisemman lainsäädännön perusteella myönnettyjen matkapuhelinverkon perustamista ja hyödyntämistä koskevien valtuutusten hallinnoinnista?

- 3) Sallitaanko saman valtuutusdirektiivin 14 artiklan 2 kohdassa se, että jäsenvaltio velvoittaa matkapuhelinoperaattorit maksamaan tiettyjen niistä jo hankkimien matkapuhelintaajuuksien yksittäisten käyttöoikeuksien uudistamiseksi mutta ennen tämän uuden kauden alkamista kertamaksun niiden taajuuksien käyttöoikeuksien uudistamisesta, joita niillä oli tämän uuden kauden alussa, ja tätä vaatimusta perustellaan taajuuksien parhaan mahdollisen käytön edistämiseksi niiden arvon määrittämisen avulla, kun tämä kertamaksu täydentää yhtäältä taajuuksien jakamisesta suoritettavaa vuosimaksua, jolla pyritään ennen kaikkea kattamaan kustannukset, joita aiheutuu taajuuksien jakamisesta, samalla kun otetaan myös niiden arvo osittain huomioon, ja molempien maksujen tarkoituksena on edistää taajuuksien parasta mahdollista käyttöä, ja toisaalta vuosimaksua, joka peritään aikaisemman lainsäädännön perusteella myönnettyjen matkapuhelinverkon perustamista ja hyödyntämistä koskevien valtuutusten hallinnoinnista?
- 4) Sallitaanko saman valtuutusdirektiivin 14 artiklan 1 kohdassa se, että jäsenvaltio lisää taajuuksien käyttöoikeuksien saamisen ja uudistamisen edellytykseksi kertamaksun, joka vahvistetaan huutokaupalla ja jolla ei ole ylärajaa, kun tämä kertamaksu täydentää yhtäältä taajuuksien jakamisesta suoritettavaa vuosimaksua, jolla pyritään ennen kaikkea kattamaan kustannukset, joita aiheutuu taajuuksien jakamisesta, samalla kun otetaan myös niiden arvo osittain huomioon, ja molempien maksujen tarkoituksena on edistää taajuuksien parasta mahdollista käyttöä, ja toisaalta vuosimaksua, joka peritään aikaisemman lainsäädännön perusteella myönnettyjen matkapuhelinverkon perustamista ja hyödyntämistä koskevien valtuutusten hallinnoinnista?

(¹) EYVL L 108, s. 21.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) on esittänyt 19.7.2011 — Tate & Lyle Investment Ltd v. Belgian valtio ja Syral Belgium NV

(Asia C-384/11)

(2011/C 282/26)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Tate & Lyle Investment Ltd

Vastaaja: Belgian valtio ja Syral Belgium NV

Muu osapuoli: Syral Belgium NV

Ennakkoratkaisukysymykset

Estääkö SEUT 63 artikla (aiemmin EY-sopimuksen 56 artikla) jäsenvaltion sellaisen kansallisen säännöksen, jonka seurauksena kyseisessä maassa sijaitsevalle osakasyhtiölle, joka omistaa alle 10 % toisen kyseisessä maassa sijaitsevan yhtiön pääomasta, mutta jonka osuuden arvo on vähintään 1,2 miljoonaa euroa, määrätään osingonmaksun yhteydessä 10 prosentin lähdevero, joka kuitenkin hyvitetään Belgiassa kannettavasta yhtiöverosta ja mahdollinen ylijäämä voidaan maksaa takaisin, minkä lisäksi voidaan mahdollisesti hyödyntää verotuksellista järjestelyä ("DBI"), joka sallii verotettavan tulon pienentämisen edelleen osuuteen liittyvillä kustannuksilla, kun taas toisessa Euroopan unionin jäsenmaassa sijaitsevalta yhtiöltä, joka saa ensimmäiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelta yhtiöltä tällaisia osinkoja ja osinkona pidettäviä maksuja samanlaisen osuuden perusteella, kannettu 10 prosentin lähdevero on osa lopullista veroa, jota ei makseta takaisin ja jota ei ole mahdollista vähentää edellä tarkoitettun verotuksellisen järjestelyn ("DBI") perusteella?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka First-tier-Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 25.7.2011 — Field Fisher Waterhouse LLP v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Custom

(Asia C-392/11)

(2011/C 282/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier-Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Field Fisher Waterhouse LLP

Vastaaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Custom

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Nyt käsiteltävässä asiassa pääasiallinen kysymys koskee sitä, onko vuokranantajan vuokralaisensa kanssa tekemän vuokrasopimuksen nojalla suoritettavia palveluja (jäljempänä palvelut) pidettävä kiinteistön vuokrausta koskevan yhden ainoan arvonlisäverosta vapautetun suorituksen osatekijöinä joko siitä syystä, että palvelut muodostavat vuokrauksen kanssa objektiivisesti tarkasteltuna yhden jakamattoman taloudellisen suorituksen tai koska palvelut ovat "liitännäisiä" vuokraukselle, joka on pääasiallinen suoritus (jäljempänä pääasiallinen suoritus). Kun tähän kysymykseen vastataan ja kun otetaan huomioon yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-572/07, Tellmer, antama tuomio, mikä merkitys on sillä, että muut henkilöt kuin vuokranantaja voisivat suorittaa palvelut (mutta tosiasiallisesti eivät suorita niitä), joskaan sovellettavien vuokrasopimusten ehtojen nojalla vuokralaisella ei ollut muuta mahdollisuutta kuin hankkia palvelut vuokranantajalta?